

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְהִבְשִׁי אֶשֶׁר יִנֹּעַ בְּעַל
סִטָּא לֹא יֵאָבֵל בְּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהִבְשִׁי כָּל טְהוֹר יֵאָבֵל
בְּשָׂרָה. וְיִרְאֵה אֵל
מִכָּל הָאָבֵל אֶשֶׁר יִנֹּעַ
אֶשֶׁר יִבְאֵה עֲלָיו מִיָּם יִטְטֹא
וְכָל מִשְׁקֵה אֶשֶׁר יִשְׁתַּה
כָּבֵל כָּלִי יִטְטֹא:
2. וְיִרְאֵה יֵאָבֵל יֵאָבֵל
אֵל מִכָּל הָאָבֵל אֶשֶׁר יִנֹּעַ
אֶשֶׁר יִבְאֵה עֲלָיו מִיָּם יִטְטֹא
וְכָל מִשְׁקֵה אֶשֶׁר יִשְׁתַּה
כָּבֵל כָּלִי יִטְטֹא:
3. אֵל מִכָּל הָאָבֵל אֶשֶׁר יִנֹּעַ
אֶשֶׁר יִבְאֵה עֲלָיו מִיָּם יִטְטֹא
וְכָל מִשְׁקֵה אֶשֶׁר יִשְׁתַּה
כָּבֵל כָּלִי יִטְטֹא:
4. רַק הָרֹם לֹא תִּכְלֹה עַל
וְהָרֹם חֲשֻׁבֵּנִי כִּמְנֵה:
בְּרִיָּה כִּי טוֹ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ספק משקה
וכי' כגון היה מהל' בדו:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

אור לארבעה עשר

י"ס ט"ז. כשנולד ספק
נשט רגלו במשקין טהורין
נמא שנולד לו ספק טומאה
היות עצמן טמאין לאורית'

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יְהוֹנָדָב בֶּן־שִׁנְדַּבְיָה וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹנָדָב בְּעַד הָאֵלֹהִים וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹנָדָב בְּעַד הָאֵלֹהִים וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹנָדָב בְּעַד הָאֵלֹהִים

למשקן כל עיקר תדע
בן יועזר איש צרידה
משקן בית מטבחיא
דאמר דכן מלמא
טומאת עצמן יש להן
דכן ממש מאי איכא
יצחק אבדא והא דרבי
יוהא וכן קתי קשיא
ממש ושמואל אמר
אחרים אבל טומאת
דכן ממש קשר מומי
גורו רבנן במשקן
מטבחיא אלא גזיר
טומאת אחרים ושל
קשר טומאת משקן
אחרים דרבנן וכי גזיר
במשקן בית מטבחיא
רבנן למצויה אחרים
להא "ל רב הונא בר
לקמיא דרב פפא רמי
דכן מלמא טומאת
עצמן יש להן קרי
יגט בכל מלא לא

בר' דרב אידי מירי
לא איקרי טמא האי
כלי יטמא מאי יטמ
האוכל אשר יאכל וג
בתלושין משום דאח
משום דקיימי בדוכתי
ובור מקוה מים יהיה
ויהאמר ר' יוסי בר'
שאין מכשירין תירמא
קדרשים שאינו מכשיר

[illegible]

פרק ראשון פסחים

קשה כמה חולקין כיון דר' יוסף אליהו דרבי עקיבא אומר ובי אינו מודה ר' מאיר דלר' עקיבא משקין לשמא אחרים לאורייתא הא ר' עקיבא דריש בהדיא יטמא יטמא כהניא דכו ביום דרש ר' עקיבא (א) ומי"ר יוסף מירושלים דסבירא לי' לר' מאיר דיעמא דכתיב גבי

משקין היינו הכסף ומשקה למקבל
ותומה נפקא ליה מדרש ר' עקיבא
גבי חולין יעמל דמי עובל שלשי
ובחולין לב"ע אין אולם מתמלא
אוכל שלשי ע"כ היינו משקין:
בשלמא שטמא דאמר רבן
שטמא אחרים.
אע"ג דרבי אלעזר האמר אין לנו

שֶׁהָיָה הָעֵדִי (י' יוֹסֵף)
אֵל קִמְצָא דָבָן יַעֲלֶה
דָּבָן הַיְחָא לְשִׁמּוּאֵל
שׁוּמָאֵת אַחֲרִים אַבְל
שְׁפִיר אֵלָא לָרֵב דַּמְרוּ
לְיוֹמִימָר אִמְרוּ ר"ב בְּר
יוֹפֵא ר"ב אִמְרוּ יִדְבָן
יִדְבָן מִלְטָמָא שׁוּמָאֵת
עֲצָמָן יֵשׁ לָהּ רַב אִמְרוּ
חַת מִשְׁקָן דְּרַבְנָן וְכִי
עֲלָמָא וּבְמִשְׁקָן בֵּית
רַב אִמְרוּ דָּבָן מִלְטָמָא
וּשׁוּמָאֵת עֲצָמָן יֵשׁ לָהּ
עֲצָמָן דַּאֲוִרִייתָא לְטָמָא
רַבְנָן בְּמִשְׁקָן דַּעֲלָמָא
לֹא גִזְרוּ וְכִי לֹא גִזְרוּ
בְּל שׁוּמָאֵת עֲצָמָן יֵשׁ
זִינוּנָא לְבִרְיָה כִי עֵיילָת
לִיהָ מִי אַבְל שׁוּמָאֵל
אַחֲרִים אַמְרוּ שׁוּמָאֵת
כֹּאן יוֹהֲבֵשֶׁר אֲשֶׁר

ובל אמר רב שיא
היה ארבעי בקדש מחקיף לה רב אשי רביעי בקדש
יקרי טמא קשיא ת"ש יוכל משקה אשר ישתה בכל
הכשיר הכשיר מרישא דקרא שמעת ליה מכל
חד בתלושין וחד ב"מחורבין וצריכי דאי אשמעינן
ובניהו אבל מחורבין אימא לא ואי תנא מחורבין
ו חשיבי אבל תלושין אימא לא צריכי ת"ש יאך מעין
טהור מאי יהיה טהור מטומאתו ותלושין מי מבשרין
מינא משקין בית מבטחא לא דיין שהן דכן אלא
על דם דאמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן ה"מנין לדם
נא' על הארץ תשפכנו כמים דם שנשפך כמים מבשר

ומאח כה המורה כל עיקר אביסלנו לעומתה עממן. **שְׁהִי דְיוֹסֶף** יוסף ויכשר לא לחילה: **וְעַן מַשְׁקֵי בְּיָמֵינוּ מְנוּחָה** עממן. על משקין של בית מלמא טומאה דרנבן ובהי לא גזרי משום הפסד הפסד קדשים דאי ידע להן טומאה לשמואל דלמחר האי דכן דיוסף בן יעזר דכן מלמא למשקין דלמחר רבי' לעלוז לממא אחרים קאמר דהא מעדותו דיוסף **לרבי דלמחר דכן ממש**. קאמר יוסף בן יעזר וסביר' ממומא עממן על לעלוז דכדביו דרבי מאיר אלוטא אחרים טורי דרבי מאיר אלא אכל ועוד הא וכן **קטני קשיא**. דנפשי כלומר דכדביו לשון דברים רבים עממן: **וְשִׁמּוֹל אֶמֶר כו' קסבר**. יוסף בן יעזר טומאה משקין דלמריא בן מלמא אחרים במשקין בעלמא אכל משקין בית ממומא לא גזרי וכלא מאז רבנן למשקליה: **קרי כאן והכשר אשר יגע כו'**. ויהי דמשקין יוסף דלמחר משקין ממומאין מלמוריא עממן דבר קודש הנוגע ביה טומא קודש: **רביעי בקודש לא איקרי טמא**. ומק"ו הוא דנפיק לן ביה יגע בכל טמא: **ה"פ וכל משקה אשר ישפה כו'**. דקא שמעי' בכלי אוכל וגו' וכל משקה אשר ישפה בכל כלי יטמא וגו' וקס"ד דהאי קאמר יוסף יטמא מהו טומאה עממן מיהא מיטעו: **ה"פ יטמא כהשר**. והיי' עליו לא בהמשקה אשר ישפה בכל כלי האי הכשר ויטמא האוכל **ויבינו**. הואיל ומלאן גילה דעמו שהוא לר'ץ להם וחו חשיבין: **ומי לא מלשיין** מקבלין טומאה וקשיא לרבי: **ידיה טורי ממומאין**. איל ויכל לא שאבין לא מטהרי ליה: **וטושין מי מכשרי**. אמרי' ממה דכולהו מלשיין יניהו: **הלא שאין מכשרים**. הלכא דהא **הלא** דלא ליכשרו: **סירגמא**. להא דקמי' אין מכשרין אדם דמשקה דרבי חיאי: **שנשק כמים**. דס מולי' שאין חשין לקבלו בכלי ומזבח ואינו נשקף לאיבוד כמים אינו מכשרי דלא איקנא' למים:

דף

עין משפט
ור מצות

קיד א מ"י פ"ד מהל' אבות העומתה הלכה
:1
קמו ב ג ד מ"י פ"י מהלכות טומאת אוכלין הלכה טז:
קמו ה מ"י פ"א מהל' פסולי המוקדשין הלכה טז וס"ו מהל' טומאת אוכלין הל' טז:

דבינו חננאל (המשך)

[illegible]

ככל שטא א יאכל, הנה
הנה המרק, כל מע
טא א יאכל, ואיך אמר
לשטאל ון עצמן טמאן
וון דאן עמלטה אחרים.
ושינן עמלטה כרביעי שטא
עצמן פסול והנוגע בו טהור.
והינן דביני דא איקט טמא,
פסול איקט, הא איקט טמא,
ועלתה בקשיא לשטאל.
והינן דהקשות לרב דאמר
לן מוט, ת"ש כל עשה
אישת בכל כלי עשה,
הנה מהשתק מיטאמן. ושינן
אישת דרביח, בהא
קרא יכשיר (ו)האכול כל
המשתק דענין עליו קבל
האמה דשטול ההבשה

[illegible]